

At spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe. (Žalm 33)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Jan 14, 1 - 12)

Ježíš řekl svým učedníkům: „At se vaše srdce nechvěje! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že odcházím vám připravit místo? A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho už znáte a viděli jste ho.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce - a to nám stačí.“ Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: `Ukaž nám Otce'? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Dnes je mnoho lidí, kteří v Boha nevěří a jakákoli náboženská praxe je pro ně cizí. Můžeme to zkusit vnímat jako výzvu či dokonce jako nevyslovenou prosbu, která je k nám směřována: „Ukažte nám Otce!“ Ukažte, kdo je ten, kterému věříte! Církev se mnoha lidem jeví jako cizí, anonymní instituce. Ale od babičky, která se každý den modlí růženec, jsou ochotni naslouchat zdroji její životní moudrosti. Taktéž věřící kolega z práce, který je pro ostatní příkladem čestnosti a slušnosti, ten dokáže přivést k zamyšlení. Matka Tereza z Kalkaty založila v Indii takzvané domovy umírajících, kde měli těžce nemocní lidé z ulice zažít alespoň v posledních dnech svého života trochu lásky. Jednoho dne sestry našly na ulici umírající dívku a přinesly ji do tohoto domova. Dívka ještě chvíli žila. Cítila lásku, s jakou se o ni sestry staraly. S jednou sestrou se také dostala k rozhovoru o Bohu a chtěla Její poznat. A když o něco později zemřela, její poslední slova byla: „Když vidím Tebe, vidím Boha.“

POZNEJ SVŮJ KOSTEL - VĚŽE – část I.

Foto: Ivo Šmerek

Při důkladnějším pohledu na věže chrámu sv. Mořice vám jistě neunikne fakt, že budí dojem hradních věží nebo staveb s obranným charakterem. A nebudete daleko od pravdy. Věže dříve kromě funkcí chrámových (zvonice) plnily také funkci městských hlásek, díky kterým bylo možno včas zpozorovat požár nebo případně jiné nebezpečí. Zajímavostí je, že jižní věž s atikovým zakončením se pravděpodobně stala vzorem pro podobné stavby kostelních věží v bližším či širším okolí Olomouce (Slavonín, Chválkovice, Náklo, Šumvald, Újezd u Uničova, Medlov, Dubicko). Základy mohutné jižní věže jsou

pravděpodobně spojeny se samými prvopočátky kostela. Je totiž hypoteticky možné, že pocházely ještě ze starého románského kostela, který v těchto místech stával dříve. Co se týká přesnějšího určení stáří jižní věže, názory se různí. Mnozí se sice domnívají, že klíčovým je rok 1403, ale při nedávné rekonstrukci byl ve věži nalezen druhotně zazděný náhrobní kámen s pravděpodobným letopočtem 1435 - 1439, který první z názorů zcela změnil, protože tento kámen musel být na své nynější místo vsazen již při stavbě věže. At tak či onak, mnohem jistější si jsme u datace menší severní věže. Podle nápisové desky, která se nachází v její omítce přibližně ve výšce 10 metrů, bylo s její stavbou započato v roce 1412. Dokládá to nápis tohoto znění: "Anno D. MCCCCXII inchoatum est hoc opus." (Léta Páně 1412 započalo se s tímto dílem.). Během staletí byly věže svědky mnohých událostí, prošly různými dílčími úpravami.

V 19. století se dokonce uvažovalo o novogotické podobě celého západního průčelí kostela vč. obou věží. Nakonec ale byly tyto návrhy zamítnuty a v letech 1904–1908 bylo průčelí s oběma věžemi pouze konzervováno. Dochovaly se nám tak v téměř nezměněné podobě až do dnešních dnů. *Zajímavost na závěr.* Přemýšleli jste někdy nad tím, kudy se vstupuje do menší severní věže? V současné době do ní není už zdola přístup, vstupuje se do ní skrze staré točité schodiště, krovy a půdu! Dříve byly věže propojeny chodbami, ale v barokní době byly z důvodu budování kúru odstraněny a vstupy z jižní věže zazděny. Dodnes je to ještě patrné na některých místech.

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SVATÝ JAN SARKANDER

Jan Sarkander se narodil 20. prosince 1576 v Skočově v Těšínském knížectví. Studoval v Olomouci (1592-1599), v Praze (1603) a ve Štýrském Hradci (1604–1606). Poslední studium nedokončil kvůli sňatku s protestantkou Annou Plachetskou, která však brzy zemřela, načež Sarkander dokončil studia. V roce 1609 byl vysvěcen na kněze a po působení v několika městech se stal v roce 1616 zpovědníkem moravského hejtmana Ladislava Popela z Lobkovic. Když Lobkovic v důsledku protihabsburského povstání ztratil své postavení, Sarkander uprchl do Polska, ale již v listopadu 1619 se vrátil. V únoru 1620 vtrhli na Moravu polští kozáci, kteří vyplenili protestantský venkov, zejména majetek Václava Bítovského z Bítova. Holešov, kde byl Sarkander farářem, však zůstal ušetřen. Moravští stavové pak Sarkandra uvěznil, protože jej podezírali, že pomáhal Polákům. Soudcem byl právě Bítovský. I po silném mučení Sarkander popřel, že by měl cokoliv společného s polským vpádem, ale stejně tak odmítl říci, co mu svěřil hejtman Popel z Lobkovic, aby neporušil zpovědní tajemství. Zemřel na následky mučení 17. března 1620. Sarkander byl v r. 1859 papežem Piem IX. blahorečen a papež Jan Pavel II. jej při své návštěvě v Olomouci 21. května 1995 kanonizoval. Jeho svátek se v České republice slaví 6. května a v Polsku 30. května. Jan Sarkander je patronem Moravy.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- I tento pátek zveme po mši sv. na **adoraci** a v 15:00 na **modlitby k Božímu milosrdenství**.
- Příští neděli (10.5.) bude mše svatá v 9 hodin bude věnovaná **dětem** (s katechezí, nesením darů a společnou modlitbou Páně u oltáře) a po ní poděkujeme našim maminkám. Mši svatou bude slavit **generální vikář vídeňské arcidiecéze** Mons. Nikolaus Krasa (v češtině). Současně je tento den sbírka na křesťanská média, prosíme o vaši štědrost.

AKTUALITY OBECNÉ

Mons. Nikolaus Krasa bude již v sobotu 9. května 2026 od 11 hodin slavit mši svatou v kostele sv. Vavřince v Sobotíně ke cti **bl. Marie Paschalis** (více o ní na <https://kostel-sobotin.cz/pribehy>). Následně zveme též na drobné pohoštění a aktivity pro děti na farní zahradě. Mši svatou doprovodí Komorní ženský sbor pod vedením Jana Gottwalda, za varhany zasedne náš regenschori Jiří Stodůlka.

PROJEKT PROPOJENÍ

Do života farnosti neodmyslitelně patří liturgie. Ta nedělní je vyčleněna do prvního pilíře. Zůstává zamyslet se nad všedními dny. Mnoho věřících je zvyklých **účastnit se mší svatých po celý týden**. Pokud by to ale na některých místech už nebylo možné, jaký by byl preferovaný způsob setkávání se k modlitbě? Pro někoho to může být bohoslužba slova, pro někoho setkávání v rámci společenství, adorace, modlitba růžence, a někdo by raději každý den cestoval do sousední vesnice. Odpovědi na tyto otázky pomohou dobře nastavit směr.

KOUTEK MOUDROSTI

Čím čistější je naše nitro, tím určitěji jsme si vědomi, co dobro znamená.
(Romano Guardini)